

अथ पृथ्वी ॥ द्वितीयमिति ॥ हेकाक्षे तदा सा पृथ्वी ति भवति ॥ हेमलिकुत्तले यदि द्विती
यमक्षरं गुरु भवति ॥ जनयो भ्रम एतैः सदृशा कुत्तलाः केशा यस्याः सा ॥ तस्याः संबोधनं
षड्छमं षड्छमं च अक्षरं गुरु भवति ॥ हेमि ये द्वादशमक्षरं गुरु भवति ॥ अथानंतं चतु

द्वितीयमलिकुत्तले यदि षड्छमं द्वादशं चतुर्दशमथप्रिये गुरु गंभीरानामिः हृदे ॥ ३८ ॥
सपंचदशमाति कंतदनयत्र कात्तेयति गिरिद्रुफणभृत्कुलैर्भवति सभु पृथ्वीति सा
द्वादशमक्षरं गुरु भवति ॥ हे गंभीरानामि हृदे तदनुत्तम आत्सपंचदशं पंचदशेनाक्षरेः
एतत्सर्वं तस्मान्मंतिम अक्षरं गुरु भवति ॥ गंभीरं नामि हृदं यस्याः सा तस्याः संबोध
नं ॥ यत्र गिरिद्रुफणभृत्कुलैर्यति भवति ॥ गिरिद्रुफणभृत्कुलानि च तै अष्टभिः
नवभिर्दशैत्यर्थः ॥ ३९ ॥ ॥

कृत
१५

अथ शादूलविक्रीडितं॥ आशा इति॥ हे पूर्णेन्दुविं वानने का वरसिकाः॥ तस्य वृत्तं शादूलवि
क्रीडितं प्रैवदति॥ कथयंति पूर्णेन्दुविं ववत्तं जाननं मुखयस्याः सा॥ तस्याः संबोधनं का
वरसिकाः का वरसिकाः॥ तत्कतरत्॥ हे प्रियतमे चेत्तयस्मिन् पूर्वत्रयो वरणिगुरवो भवन्ति॥ ततस्तदनंतरं षष्ठो वरणिगुरु भवति॥ वपुन अष्टमो वरणिगुरु भवति॥ ननु अत्र
आशाश्चेदुरवत्त्रयः प्रियतमेष यत्तथा चाष्टमतत्त्वका दशतत्रयस्तदनन्ते
दष्टादशाद्यौ ततः॥ मार्तण्डैर्मुनिभिश्च यत्र विरतिः पूर्णेन्दुविं वानने तद्वृत्तप्रः

दत्तिका वरसिकाः शादूलविक्रीडितं॥ ४०॥ ॥

रणेरकादशतंत्रयो वरणिद्वादशत्रयो दशत्रयुर्दश वरणिगुरवो भवन्ति॥ तदनुप
श्चादष्टादशाद्यौ षोडशतत्रयदश वरणिचेदुरु भवतः॥ ततो मार्तण्डैर्द्वादशानि १२ मु
निभिः सप्तभिः ७ अ यत्र यस्मिन् वृत्तिर्विश्रामो भवति॥ ४०॥ ॥

बोध
१५

कृत

१६

अथ स्वगंधरा॥ चत्वार इति हेवाले षोडश वर्षाभ्यंतरे वयं लोहे सुतनु शोभन शरीरि सास्त्र
 गंधरा प्रसिद्धा। कीदृशी स्वगंधरा आद्यैः कवीद्वैनिगदिता कथिता। सा का हेमूग मय मुदि
 तैर्यत्र यस्यां प्रथमं चत्वारो वराणि अलक्ष्यो गुरुवो भवन्तीत्यर्थः। षष्ठ्यमो वरौ गुरु भवति। स
 प्रमोपि गुरु भवति। तावत् षोडशाद्यौ द्वौ चतुर्दशार्धं च दशवर्णौ गुरु भवतः। षोडशाद्यौ

चत्वारो यत्र वराणि प्रथमं सप्तदशवः षष्ठ्यकः स प्रमोपि द्वौ तद्वत् षोडशाद्यौ मृग मय इति
 लोके षोडशाद्यौ तथा चो॥ एंभा संभो ह का ते मुनि मुनि मुनि भिदृश्यते च विरामो
 बाले चाद्यैः कवीद्वैः सुतनु निगदिता स्वगंधरे यं प्रसिद्धा॥ ४१॥ इति कृत बोधः समाप्तः॥

सप्तदशाब्दात् सवर्णौ द्वौ गुरु भवतः। हे एंभा संभो ह तत्था ते नैव प्रकारेण अत्यौ द्वौ वरौ
 गुरु भवतः। एंभा संभो वत्तु ह यस्याः सा॥ तस्याः सं बोधनं हे का ते च नृप मुनि मुनि
 मुनि भि विरामो भवति। मुनयश्च मुनयश्च मुनयश्च तैः सप्त७ सप्त७ सप्त७ जित्पथार्थः॥ ४२॥

१॥॥ इति श्री सप्तमस्तनूयति शिरोमणि रंजित पाद षोडशाधिक मध्वकारिणा श्रीमनोहराचार्य

श्रीगणेशाय नमः॥ शुद्ध दोष

बोध
१६

